

Українська Католицька Церква Св.Родина

Парох: о. Микола Олвіян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

№. 4/19

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

January 27, 2019 / Січень 27, 2019

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

35 – а Неділя по Зісланні Святого Духа, 27 - го Січня, 2019 р.
Віддання празника Богоявлення. Прпп. отців у Синаї і Раїмі повбиваних. Пам'ять переставлення св. рівноап. Ніни, просвітительки Грузії.

Глас 1: Апостол: до Колосян 3:12 – 16. / Євангеліє: Лука 18:18 – 27.

10:00 год. ранку – За Парафіян – на обидвох мовах - (2- а частина посвячення Св. Престола) – Служитель Владика Павло

Понеділок, 28-го Січня, 2019. Препп. Павла Фівейського та Івана Кущника.

9:00 год. ранку – Подяка Богові за всі ласки для о. Поповича та його Родина, зам. Петро Стишин з Родиною.

8:00 год. вечора – Читання та роздуми над Святим Письмом. (з понеділка по п'ятницю)

Вівторок 29 - го Січня, 2019 р. Поклоніння чесним веригам святого і всехвального ап. Петра.

9:00 год. ранку – ☩ Глорія Толопка, зам. Родина Саміло

Середа, 30-го Січня, 2019. Преп. Антонія Великого.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

7:00 год. вечора – Боже благословення для Оксани Романюк та її Родина, зам. Родина

Четвер, 31-го Січня, 2019. Свтт. Атанасія і Кирила, архієпископів Олександрійських.

7:00 год. вечора – Боже благословення для Івана Захарюк та його Родина, зам. Родина

П'ятниця, 1-го Лютого, 2019 р. Преп. Макарія Великого, Єгипетського.

7:00 год. вечора – Боже благословення для Наталії Антонів та її Родина, зам. Родина

8:15 год. вечора до 10:30 вечора – Вечірні чування, розважання, молитви та Богослуження: Акафист чи Молебень (зам. Матері в Молитві) – на Українській мові

Субота, 2-го Лютого, 2019 р. Прп. й богоносного Євтимія Великого.

8:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

6:00 год. вечора – Вечірня.

7:00 год. вечора – Боже Благословення для членів Сестринства Апостольства Молитви, зам. Сестринство

36 – а Неділя по Зісланні Святого Духа. 3 - го Лютого, 2019 р.

Прп. Максима Ісповідника. Св. мч. Неофіта. Свв. мчч. Євгенія, Кандида, Валеріяна й Акули

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Андрія Рибія та його Родина, зам. Ярослава Рибій

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Словідь: перед або після Св. Літургіїю та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до о.пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбути передпоздужні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:15-1:35).

Детальніша інформація на фейсбуці:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу 1:30 – 2:15 год; (9-11 р.) 2:15 – 3:45 год; (11-15 р.) 3:45 – 5:15 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургіїю.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться **1-го лютого 2019 р.** і розпочнеться **о 8:15 годині вечора.**

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослужіння. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (10 – го лютого 2019 р. о 12:00 год дня) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації до вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родина (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, після Божественних Літургій запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодоші!

Недільна Пожертва, 20 січня, 2019 р.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$175, кава : \$152, Тетрапод: \$5, Шопка: \$25, Різне: \$15, Свята: \$115, друга збірка: \$305, Річний внесок: \$50, коляда: \$300, конверти: \$5, світло: \$180, Місячна жертва на іпотеку - \$340, Недільна жертва – \$1,227, Разом - \$2,894.00.

Дорогі парафіяни! Управа нашої церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 20 – го січня 2019 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, прийняти час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці **січні та лютому 2019 р.** наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас! **“На многая і благая літа!”**

Новини нашої парафії:**1. Події при нашій парохії:**

А. Дорогі парафіяни, хочемо запросити вас взяти участь у наших перших парафіяльних зборах 2019 року, що відбудуться у вівторок, 29 січня о 7:15 вечора. Ми розглядатимемо важливі парафіяльні справи. Будьте ласкаві, прийдіть, якщо матимете нагоду.

Б. Дорогі Парохіяни: В другу суботу місяця січня 2019 р. о 7 – й год. вечора буде відправлятися спеціальна Служба Божа за померлих у вашому наміренні. Якщо ви бажаєте, будь ласка напишіть імена померлих з ваших родин не пізніше 8 – го лютого, щоб мати можливість їх споминути на кумулятивній Св. Літургії 9 – го лютого.

В. Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться в неділю 17 – го лютого 2019 р.Б.

2. Висловлюємо нашу щирю подяку:

а. наступним родинам з нашої парохії, які долучилися з додатковими жертвами для добра нашого храму: Родина яка бажає залишитись Анонімно пожертвувала 500 дол., п. Михайло та п. Христина Голзвейс 500 дол., п. Ігор та п. Софія Фостаковські 200 дол.

б. п. Ігорові та п. Надії Корецькі, п. Зеновій та п. Марія Балабан, п. Роман та п. Олександра Блищак, які приєдналися з пожертвою кожна Родина по 100 дол. до Старовинної традиції «коляда від хати до хати». **Всього разом ви пожертвували 5,110 дол.**

в. тим парафіянам, що склали пожертви на другій збірці минулої неділі на регулярне прибирання церкви. Минулої неділі ми зібрали \$305.00.

г. 25 – ти парафіянам, які організували виготовлення вареників з капустою, з картоплею та з сиром у середу 23-го січня 2019р для розпродажу та для нашого свята.

г. п. Мартину Сміт, який добровільно зремонтував та відновив систему ogrівання при нашому храмі, використовуючи власні приладдя.

д. П. Галина Саміло та п. Марія Шафранська, які продовжують випікати просфори для наших Богослужінь.

Нехай Бог поблагословить усіх волонтерів та жертводаєців і винагородить сторицею.

3. Посвячення домів і молитва в домі на 2019 р. Приносимо до відома парафіян, які б бажали отримати Йорданське освячення домів телефонувати до о. Пароха М. Поповича (631) 225- 1168 для узгодження відповідного часу. Це можливо зробити не пізніше 15 –го лютого.

4. Дорогі Парохіяни: Традиційно Сорокоусти починаються у суботу перед М'ясопусною неділею(23-го лютого), згідно Григоріанського

календаря. По Юліанському календарі 2 березня. Просимо подавати списки імен покійних із ваших родин.

5. Ми маємо на продаж свіжі вареники з картоплею, з сиром та з капустою, вартістю \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

6. Дорогі Парафіяни: У ваших річних конвертах знаходиться конверт під назвою «Annual Parish Support – Річна Парафіяльна Пожертва», зібрані кошти будуть використовуватись для прикрас і зберігання чистоти в нашому Божому храмі. Просимо ласкаво складати ваші офіри у сумі 25\$ від особи та 50\$ від родини на **2019-й рік.**

Запам'ятаймо:

1. - Любов привела нас з небес Божого Сина. З любові дано нам всі блага: знищена смерть, полонений ад, врятований Адам. З любові створено з ангелів і людей одне стадо. З любові відкрито рай, обіцяно нам небесне царство. Любов навчала мудрості рибаків, укріпляла мучеників, замінила пустиню у спільне життя, гори й вертепи наповнила співами псалмів, мужів і жінок навчила йти вузкою дорогою... Хто в силі висловити всі заслуги любові? О блаженна любове, подателько всіх благ! (св. Єфрем Сирійський, Слово 37).

2. - Чи ж не бачиш, як сонце сходить і заходить? Чи ж не помічаєш сам, що місяць маліє і зростає? Чи що-небудь є завжди однакове й незмінне? Поглянь на небо, подивися на землю! Все те не вічне! Бо ж сказано: «Небо й земля перейдуть... сонце затьмиться, місяць не дасть більше свого відблиску» (Мт. 24: 29, 35). Що ж тут дивного, що й ми, які є частиною цього світу, зазнаємо його долі? (св. Василій Великий, Гомілія в честь мучениці Юлії).

3. - Ми воскреснемо і всі матимемо вічні тіла, але не всі однакові. Праведні дістануть небесне тіло, щоб могли, як личить, спілкуватися з ангелами. Грішні дістануть вічне тіло, здатне горіти у вогні і не згоряти. І дасть Господь Бог справедливо одним і другим. Ми нічого не робимо без тіла. Молимося і хулимо устами; зберігаємо чистоту тілом і ним чинимо перелюб. Даємо милостиню рукою і нею крадемо, подібно і все інше. Оскільки тіло співдіяло з душею, то й нагороду в майбутньому дістанемо відповідно до своїх діл... Тож, брати, будемо берегти свої тіла, і не вживати їх до гріха, так, наче б вони були чужі (св. Кирило Єрусалимський, Повчання 18)

4. - Бог не чинить насилля, ні не вживає примусу. Бо хто ж закликаючи до почесей, вінків, бенкетів і торжеств, стане тягнути когось проти волі? Ніхто, бо це властиве тому, хто завдає насилля. В пекло Господь посилає проти власної волі, а до царства закликає добровільно. У вогонь веде зв'язаних і плачущих, до безчисленних благ - не так. Самі блага не були б бажані, якщо б вони за своєю природою не були такі, щоб ми до них прямували добровільно, розуміючи їхнє велике достоїнство (св. Іван Золотоустий, Гомілія 2, на I Кор. 1:4-5).

5. - Небо - це країна живих, де немає ночі, де нема сну -образу смерті; де нема ні їжі, ні пиття - підпори нашої немочі; де нема недуги, болів, ліків, судів, торгівлі, ремесла, грошей - початку лиха; оправдання воєн, цього кореня ненависті, але є країна живих, що не вмерли через гріх, але живуть дійсним життям у Христі Ісусі, якому слава і сила навіки (св. Василій Великий, Гомілія на Пс. 114).

Увага: Кл. 3, 12–16. «Вдягніться, отже, як вибрані Божі, святі й любі, у серце спочутливе, доброту, смиренність, лагідність, довготерпеливість»

Часто ми «зодягнені» зовсім в інші риси, аніж ті, що називає апостол. Так, ми визнаємо, що віримо в Бога, визнаємо, що ми – християни, але коли наше серце сповнюють різні грішні почуття і бажання, а щоби більше – ми з ними не боремось, то не можемо бути любими Богові. Одягнутися у співчуття, доброту, смирення, лагідність, довготерпеливість – означає і ззовні, і всередині бути інакшими від світу. Як за вбранням і зовнішнім виглядом можна розпізнати ким є та чи та людина, так і за нашими вчинками, які – ніби вбрання, можна судити, чи ми Божі, чи ні. **Бог закликає, щоб ми вдягалися в нашому житті у християнські чесноти, щоб не тільки наші слова, а й усе наше життя вказувало, кому ми служимо!**

До вашої уваги: 6 - 17 жовтня, 2019 року – 11 денна проща до Франції (Париж - Версаль – Санліс – Амєн – Шартр – Мон-Сен-Мішель – Ренес – Бордо – Люрд – Рокамадур – Невер – Париж). Дорогі парафіяни, наша четверта парафіяльна проща до Франції триватиме від 6 до 17 жовтня 2019 року. Щоб ця проща здійснилась потрібно записатись не менше 30 осіб. Регістрація проходить до 1 – го березня, а до 30 травня повинні заплатити суму, щоб все що заплановано здійснилося. Приєднайтеся до нас у цій одинадцятиденній духовній подорожі, роздумуючи над духовним життям кожного з нас. Заохочуємо вас не до ще однієї поїздки, а до духовної подорожі, яку запам'ятаєте назавжди. **За додатковою інформацією звертайтеся до о. Пароха М. Поповича.**

Увага: Лк. 18, 18-27. «Легше пройти верблюдові крізь вушко в голці, ніж багатому увійти в Царство Боже».

Чому трудно багатому увійти в Царство Боже? Зовсім не тому, що тією фразою Господь засуджує багатство. Знаємо з історії Церкви, скільки багатих людей робили чимало добра. Серед них добре знаний святий Миколай, якого ми всі любимо й шануємо, походив з багаті родини. Йоан Золотоустий каже, що немає багатих чи бідних, а є лише ті, яким Господь дав блага, щоб вони ділилися ними, і є ті, які потребують цих благ. То чому все ж багатому тяжко увійти до Царства Божого? Певно, тому, що ми часто вважаємо свої особисті заслуги причиною того, що маємо. Але якби були інші обставини в нашому житті, то ми могли б не мати цього. Багатство – це все те, що Бог мені дав, саме Господь тим мене нагородив, а не я сам своїми стараннями і зусиллями це здобув. І коли я усвідомлюю, що все моє добро походить від Бога, тоді зрозумію, що маю лише розумно розпоряджатися ним, а не витратити, як мені заманеться. Бо якщо це не моє, то я буду зобов'язаний дати звіт перед його Власником. **Кожен із нас без винятку є чимось багатий і чимось володіє. Кожне наше багатство, таланти, життєві ситуації – дар від Бога!**

Владика Венедикт (Алексійчук)

ПРО ПОЧИТАННЯ МУЧЕНИКІВ

“Кров мучеників- насіння християн” (Тертуліан)

Наш церковний рік можна порівняти до голубого небозводу, на якому вдень світить і гріє ясне сонце, вночі блищить блідий місяць та мерехтять мільйони небесних зірок. Подібно й на небозводі нашого церковного року завжди світить прясне Сонце Правди-Христос Господь, побіч Нього, наче блискучий місяць, Його Пресвята Мати, а довкола них, наче зорі небесні, незлічене число Святих у небі. Крім празників у честь Ісуса Христа й Божої Матері, кожний день церковного календаря виповняють різні більші чи менші свята в честь Святих. Поміж Святими різних груп і родів особливе місце займають св. Мученики. А це тому, бо вони найкращі квітки городця Христової Церкви, і первістки християнської віри, що їх Господь Бог вибрав собі на цілопальну жертву.

ЧОМУ ПОЧИТАЄМО МУЧЕНИКІВ?

Грецька мова на означення мученика вживає слова “Мартир”, що значить “свідок”. І справді, кожний мученик це свідок геройської любові Бога, свідок невгнутої віри і свідок цілопальної жертви. Другий Ватиканський Собор у конституції “про Церкву” про значення мучеництва каже так: “Тому, що Ісус, Син Божий, проявив свою любов, віддаючи своє життя за нас, ніхто немає більшої любові як той, хто віддає своє життя за Нього та за своїх друзів... Отже, мучеництво, що ним учень стає подібним до Вчителя, який віддав свобідно життя за спасіння світу та до Нього

наближається в проливів крові, Церква вважає визначним даруванням та найбільшим доказом любові” Почитаємо св. Мучеників не лише як героїв св. віри, але як наших заступників перед Богом. Їхня невинна кров і їхні рани це найкраща молитва, якій Господь не в силі опертися.

ЯК ТВОРИВСЯ КУЛЬТ МУЧЕНИКІВ?

Про богослужбове почитання Мучеників маємо перші вісті вже від 2-го сторіччя. Для перших християн роковини смерті Мученика були святочним днем. У тому дні на його гробі приносилася св. Безкровна Жертва, вірні співали різні гимни, читали опис його мук і смерті, а потім відбувалася агапа, цебто братолюбна гостина. Замітне, що перші християни вважали день смерті Мученика за день його народження на небі. Це стало причиною, що відтак, коли почав творитися церковний календар, то він не подав днів народин на землі, тільки народин для неба Мучеників чи Святих, крім різдва Ісуса Христа, Пресвятої Діви Марії і св. Івана Хрестителя. А навіть їхні дні народин, не виключаючи Христового Різдва, стали святкувати відносно пізно. Агапи на гробах Мучеників звалися агапами народин.

Роздуми біля океану

Сидячи на морському узбережжі та вдихаючи холодне соляне повітря, я роздумував над величністю глибокого голубого моря. Парадоксально, але гуркітливий прибія навіював відчуття спокою та внутрішньої тиші. Він вводив тебе у ритм світу, який був далеким від шаленого міського життя, у світ, що був новим, як у перший день сотворення. Наступні духовні роздуми є трохи розкидані, наче бризки морської води. Хвилі моря почергово одна за одною підходять та безжалісно ударяють це узбережжя протягом мільйонів років. Що ж вони намагаються розповісти нам? Якщо мигдалеве дерево говорить нам про Бога своїм цвітом, напевно, хвилі розповідають нам про свого Творця. Господь голосно промовляє і Господь шепоче. Він є безмежний, невичерпний, тому хвилі ніколи не можуть розповісти нам достатньо. Вони повинні спробувати витворити ще один більш оригінальний гребінь, пінистий візерунок на березі, повільніше нанесений удар до скель, ще одну захоплюючу картину блакитно-зеленої краси. Оскільки, їхній Творець є ще більше прославлений та недослідимий, то вони ніколи не перестануть котитися, будучи хвилястими тим самим прославляючи Господа. “Могутніми є морські хвилі.....та більш могутніший є Господь на висотах” (Пс. 92/93). Ці самі хвилі біжать стрімголов невблаганно до їхнього призначення, шукаючи кам'янистого узбережжя та шпурляючи самих себе навпроти нього, грайливо лютуючи, вибухаючи пінистими гейзерами, які падають непошкодженими, відходячи, щоб проголошувати цілому ряду морських риб та птахів, збираючись із силами для іншого кола. Я залишу для науковців математичні обчислення припливу та хімічні аналізи: я вважаю, що Бог створив океан для того, щоб потішити людину. Океан має свою музику, удари, ритм, цимбали, духові інструменти, спів морських птахів, які ковзають по морській поверхні, будучи у гармонії з морськими котиками, які перебувають у повних енергії морських хвилях. Океан ричить у прямому значенні цього слова, проте, він не порушує мого спокою, напевно, це суперечить моїй власній внутрішній невтомності, але це не суперечить одне одному! Фактично, це приносить мені спокій. Це тримає мене в невидимих обіймах, занурюючи мої турботи і проблеми та пригадуючи мені, що дійсно

вище хаосу постійних життєвих вимог існує порядок і гармонія. Бог промовляє через воду. Подекуди розкидані черепашки разом із фантастичною океанічною флорою є окрасою морського узбережжя. Я помітив величезну медузу, яка хвилюючи море, безцеремонно виверталася на піску. Океан інколи грається дуже бурхливо. Він намочив мене, коли я шукав за морською зіркою, де був надто високий приплив. Та я пробачив йому це. Господь Ісус каже, що Він виявить Себе нам (Ів. 14, 21). Я розповів Йому, що я хотів іти на узбережжя (під час тижня, проте була дощова погода). Протягом одного дня стала ясна погода, про яку я просив. Ранком я читав уривок з Євангелія від Івана. Все мало чудовий вигляд: сапфірне та срібне, золоте, мінливе, яскраве, прохолодне, тепле, спокійне, веселе, милуюче око. Він хотів, щоб я повірив в Нього, Творця моря і сонця, який розташовує хмари, так, що прозоре небо може стати над голубим океаном під час дощового тижня. Так Господь мав рацію, Він об'явив себе мені. Він сказав, що Він разом із Його Отцем любить мене. В цей момент я не бажав нічого більшого. Океан Милосердя. Цей вислів відносимо до Бога. Він завжди посилає хвилі співчуття до наших кам'яних сердець. Можливо через Його милосердя, Він інколи мусить закидати нас черепашками, медузами, щоб розбудити нас, відкрити нам очі на Його божественну доброту. Тоді ми зможемо залишити наші гріхи на морському узбережжі, щоб могутні хвилі поглинули їх та понесли, щоб їх більше не було ніколи. Океан Милосердя. Наші гріхи є краплиною в океані, поки ми не чіпляємося за них. Тоді вони стають камінням, яке виходить назовні та протирічить блакитно-голубій мантиї милосердя, яка оточує але не пронизує. Бог допускає, щоб певні каміння чинили опір цілому океанові, якщо вони це обирають. Проте, хвилі завжди повертаються. У другій половині дня сонце світить так яскраво над морем, що не можливо бачити його горизонтів, бо воно блистить наче кришталь. Це – справжні ворота небес, які відкриті. Настав час, коли я змушений залишити узбережжя, але я не перестаю мати його в своїй уяві. Я повертаюся додому, де вже більше не має моря, але безмежні хвилі залишатимуться і надалі там, коли я повернуся, рухаючись вперед від слави до слави викликаючи безперервне захоплення таємницею Вчителя. Води безупинно чекають дня, коли Він повернеться, щоб їх заспокоїти ще раз: "Будьте спокійні, це Я – Господь".

"Океане Милосердя, прийми мою душу".

Преподобних Отців наших в Синаї і Раїті убитих

Діялося це в пустелі, поблизу гори Синай, тієї самої, на якій Мойсей розмовляв з Богом і де отримав скрижалі з десятьма Божими заповідями. Серед дикої, скелястої пустелі, в обителі на горі Синай та в іншій обителі, віддаленій двома днями дороги, в пустелі, званій Раїта, проживало багато монахів відлюдників. Там пустинножителі провадили ангельське життя, споживали лишень дикі плоди, а хліба не їли зовсім, упродовж тижня молилися в своїх печерах, а в суботу ввечері сходилися до спільної церкви, цілу ніч перебували в молитві, а в неділю, після богослуження і святого причастя, поверталися до своїх печер. Близько 371 р. в один день на обидві обителі напали дикі сарацини й убили в них по 40 слуг Божих. Вела їх прага золота, вони думали, що монахи мають великі статки. У пустелі Раїта наставником монахів був святий Павло. Коли він довідався, що наближаються сарацини (було то поганське плем'я, що жило в пустелі над Червоним морем), зібрав усю братію і запалив їх гарячими словами до великого подвигу, до мученицької смерті. "Ми

кожного дня, – говорив він, – готуємося до смерті. А якщо Господь Бог хоче нині звільнити нас з кайданів цього бідного життя, то чи маємо сумувати і плакати? Ні, ми повинні тішитися і дякувати Богу. Тому віддаймо себе Божій опіці і сміло чекаймо смерті!" І серед монахів панувала радість велика, що ось вони гідні будуть постраждати за Христа, віддати душу за Нього й отримати вінець вічної слави. Сарацини перелізли через високий мур, що оточував церкву, і першим убили старця монаха Єремію, бо той не хотів їм показати настоятеля обителі. Тоді святий Павло сам став перед ними і сказав: "Я той, за кого питаєте. Золота і достатків у нас нема; усе майно наше – ось ця стара одежу". Розлючені погани схопили його і мучили цілу годину, стріляли в нього з луків, а в кінці розтяли йому голову надвоє. Потім вдерлися до церкви і вирізали всіх монахів, крім трьох, які чудом спаслися. Та кара Божа не довго дала чекати себе. Буря, яка піднялася в часі цього злодійства, розбила кораблі поган-мучителів, що стояли при березі, а мешканці поблизького міста Фаран напали на них і всіх вибили до одного. Потім принесли з домів своїх дорогі одежі, укрили ними тіла св. мучеників-монахів, і поховали в спільному гробі. У п'ятому столітті сарацини знову напали на обитель Синайської гори. Ці події описує святий Ніл. Погани вбили тоді багато монахів і їх наставника Теодула. Так само звався і син святого Ніла, що прийшов з ним на гору Синай, щоб прийняти монаше життя. Ніл під час нападу сарацин утік з разом з іншими монахами, і цим врятували собі життя, а сина Теодула погани забрали в полон і хотіли принести в жертву денниці, котру уважали за свого божка, та потім передумали і продали його в неволю до міста Єлюзи. З допомогою мешканців міста Фаран монахів, що потрапили в поганську неволю, звільнили. Теодула викупив єпископ Єлюзи і відпустив на волю. Друге мучеництво святих слуг Божих на горі Синай відбулося також 14 січня і Церква того дня поминає пам'ять всіх мучеників, убитих у тих пустелях. Згідно з грецькими джерелами, вже за імператора Диоклетіяна, близько 310 р., на горі Синай проживали відлюдники, тоді-то вперше напали на них сарацини і всіх убили. Так кров святих мучеників обильно зросила те місце, та попри все кількість монахів, що тут, серед пустелі, калялися у своїх гріхах або усамітнювалися в печерах, щоб уберегти себе від нагоди до гріха, зовсім не зменшилась.

І. Я. Луцик, "Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає". Львів, Видавництво «Свічадо», 2013.

Ісус Христос – Правда Жертва

.....Приготування Отець Небесний віддає Свого Сина нам (Ів. 6, 52): З Ісусом, який зараз присутній на вівтарі, священник молиться за живих і померлих, за ціле Таїнственне Тіло Христове. Тут він згадує усі прохання та наміри за живих і померлих. Вірні готуються до прийняття Христа у Св. Причасті молитвою "Отче наш". Наш Небесний Отець дає нам Свого Сина на поживу для наших душ. Вірні приймають Його у Св. Причасті. Після прийняття Господа вони промовляють: "Нехай сповняться уста наші хвалення Твого, Господи, щоб ми співали славу Твою, бо Ти сподобив нас причаститися Святих Твоїх Божественних, Безсмертних і Животворних Таїнств".

Пригадуємо про Молитву: *Пам'ятаймо, що Господь Бог нас створив, щоб ми любили Його, поважали і служили йому. Мудрість породжує любов. Ми не можемо любити Бога, якщо не звертаємось до Нього у молитві. Але через щирі молитви ми отримуємо ласку Божу, яка провадить нас до пізнання Бога, і так ми заслужуємо на Його ласки і любов до нас. Всі ми запрошені кожного дня на молитву о 9-ій*

год. вечора. Надіємось, що хоча б одна Родина на день візьме участь у молитві, щоб бути ближче до Бога не тільки у Неділі і свята, але і в будні.
